

○ انواع پیاز

مهندس طالبی، پیازها را با توجه به زمان گل دهی به چهار دسته تقسیم می کند: پیاز بهاره، پیاز تابستانه، پیاز پائیزه و زمستانه. به گفته وی زمان کاشت پیاز بهاره، اواخر پائیز و اوایل زمستان است که در فصل بهار می توان شاهد گل دادن آن بود. نرگس، لاله و سنبل از این دسته از گل های پیازی بهاره هستند.

دسته دوم، پیاز تابستانه است، زمان کاشت آنها فصل بهار است و می توان در تابستان گل دادن آنها را شاهد بود. گلایل، سوسن، مریم، اختر، کوکب و گل شیپوری در این گروه قرار دارند. دسته سوم این گل ها مانند آلاله، زعفران پیاز پائیزه دارند. فصل کاشت آنها اوایل تابستان است و در پائیزه گل می دهند. پیاز زمستانه را نیز در فصل پائیز می کارند تا زمستان گل بدهد مانند زعفران زینتی.

○ نگهداری پیاز

مونا پوردلان، کارشناس کشاورزی در مورد شرایط نگه داری گل های پیازی می گوید: هر کدام از گل های پیازدار دوره استراحت معینی دارند. دوره استراحت این گیاهان از زمان زرد و پژمرده شدن برگ هایشان شروع می شود که در این زمان لازم است به تدریج آبیاری آنها را کم کرده و پس از خشک شدن کامل، به آن آب نداد. در سال اول، پس از خشک شدن کامل برگ ها پیاز اصلی، دیگر مواد غذایی ندارد بنابراین احتیاج به یک دوره استراحت برای تولید پیازچه های فرعی دارد. به این ترتیب بدون آن که آن را از خاک خارج کنند در محیط بیرون از خانه قرار داده و سطح خاک آن را با ماسه بپوشانند تا فضای داخل خاک کاملاً تاریک شود و پیاز جوانه نزنند. رطوبت لازم را نیز از باران دریافت خواهد کرد لذا نیاز به آبیاری ندارد. وی می افزاید: در مواقعی که محل نگه داری این دسته از گل ها، باغچه باشد باید پس از خشک شدن برگ ها، روی پیاز را به وسیله برگ های پوسیده باغچه یا ماسه پوشانده تا در مقابل سرما محافظت شوند.

دوره استراحت برخی پیازها مانند پیاز لاله متفاوت است. طالبی در این مورد می گوید: شرایط نگه داری پیاز لاله به این ترتیب است که پس از زرد و خشک شدن برگ ها، در اوایل مهرماه، پیازچه های آن را جدا کرده و در یک سبد بیرون از خانه قرار داده تا رطوبت آن تبخیر شود، سپس آن را در یک پاکت کاغذی قرار داده و در محیطی خشک که نور و رطوبت وجود نداشته باشد با درجه حرارت ۴ تا ۹ درجه سانتی گراد مانند زیرزمین نگهداری کنید.

○ تکثیر

تکثیر گل های پیازی از طریق پیاز است بطوری که پس از گذشت دوره استراحت باید پیاز را از خاک درآورده و پیازچه های اطراف آن را جدا کرد. هر پیازچه را در یک گلدان جداگانه کاشته و روی آن را با ماسه بپوشانید تا محیط تاریکی

برای آن فراهم شود و نزدیک فصل گل دهی آن به مکان پرنور و گرم منتقل کرد. پوردلان در مورد نقش سرما بر رشد و گل دهی پیازها می گوید: سرما نقش مهمی بر رویش پیاز دارد بطوری که پیازها باید در دوره استراحت خود سرما ببینند تا گل بدهند در غیراین صورت سبز خواهند شد ولی گل نخواهند داد.

○ پیش‌رسی کردن

یکی از خواص جالب گل های پیازی، قابل پیش رس شدن آنهاست بطوری که می توان شرایطی را برای پیاز فراهم کرد تا زودتر از موعد جوانه بزند و گل بدهد. مهندس پوردلان در مورد نحوه پیش رس کردن پیاز می گوید: ابتدا لازم است پیازچه ای که از پیاز اصلی جدا شده است در یک گلدان جداگانه کاشته و به مدت شش تا هفت هفته گوشه باغچه یا باغ قرار داد تا استراحت کند. در این فاصله رطوبت مناسب را برای آن فراهم کنید تا جوانه بزند. پس از آن، گلدان را به گلخانه برده و دمای گلخانه را در حدود ۱۰ درجه سانتی گراد تنظیم کنید. اگر دمای اتاق نیز حدود ۱۰ درجه سانتی گراد باشد و رطوبت گلدان تأمین شود می توان آن را در اتاق نگهداری کرد.

پس از چند روز باید گلدان را نزدیک پنجره برد تا نور بیشتری به آن برسد. در عرض چند هفته شکوفه ها شروع به باز شدن می کنند، در این زمان است که باید گلدان را در محیط روشن، دور از نور مستقیم خورشید و حرارت بخاری و شوفاژ قرار داد و دمای مناسب یعنی ۱۶ تا ۲۱ درجه سانتی گراد را برای آن فراهم کرد. گلدان را هر چند روز یک مرتبه باید چرخانید تا نور به همه قسمت های گلدان برسد.

○ آبیاری

آبیاری گل های پیازی نیز باید به صورت منظم انجام شود تا سطح خاک همیشه مرطوب باشد. در مقابل، آبیاری بیش از حد گلدان نیز باعث پر شدن فضای بین ذرات خاک شده در نتیجه خاک حالت باتلاقی و اسیدی به خود می گیرد که باعث صدمه به ریشه گیاه شده و ریشه را می پوساند. طالبی در مورد خصوصیات پیاز مناسب می گوید: هنگام خرید باید دقت شود، پیاز زخمی، نرم، یخ زده، سیاه، پوسیده، پوک و چروکیده نباشد. پیاز خوب سالم، تمیز و پاک بوده و پوسته موجود در سطح آن کامل و سالم است. قطر پیاز باید نه خیلی درشت و نه خیلی ریز باشد.

○ نحوه کاشت

عمق کاشت پیاز نیز باتوجه به سایز آن متفاوت است و بطور معمول عمق گودال را باید یک و نیم تا دو برابر قطر پیاز در نظر گرفت، اما بطور دقیق تر عمق کاشت مناسب برای زنبق ۵ تا ۱۰ سانتی متر، نرگس ۵ سانتی متر، زعفران ۵ تا ۸ سانتی متر، گلابیل ۱۰ تا ۱۵ سانتی متر و سنبل و لاله ۱۰ تا ۱۵ سانتی متر است. کوددهی نیز یک بار به فاصله ۱۵ تا ۲۰ روز مفید است. در این صورت می توان از کودهای مایع که سه عنصر حیاتی برای گیاه یعنی پتاسیم، فسفر و ازت (NPK) را داشته باشد استفاده کرد و به صورت مخلوط با آب روی برگ ها اسپری کرد. پوردلان در مورد نحوه کاشت پیاز می گوید: سایز گلدان با توجه به درشتی و ریزی پیاز متفاوت است. ته گلدان را مقداری سنگ درشت، خرده سفال یا پوکه معدنی ریخته تا آب ته گلدان جمع نشود و زهکشی مناسبی داشته باشد.

بهتر است مقداری خرده زغال نیز روی آن بریزید تا مانع از رشد قارچ و باکتری شود. روی زغال را مخلوطی از خاک برگ پوسیده، کود حیوانی پوسیده و شن به نسبت مساوی ریخته تا نصف گلدان پر شود. پیاز را روی خاک قرارداده و روی آن باید مخلوط خاک باغچه، کود پوسیده و ماسه به نسبت مساوی ریخت و یک سانتی متر از لبه فوقانی گلدان را برای آبیاری خالی گذاشت، سپس خاک اطراف پیاز را کمی فشار داده و آن را آبیاری کرد. مهندس طالبی در مورد پرورش پیازچه ها می افزاید: پیاز مرغوب قطری حدود ۱۲ سانتی متر دارد و هر چه پیاز قوی تر باشد، گل دهی آن نیز بهتر است بنابراین توصیه می شود غنچه گل پس از گل دهی پیازچه ها به مدت سه الی چهار سال قطع شود تا مواد غذایی پیاز به غنچه نرسد و پیاز رشد کند.

○ نرگسی

باتوجه به این که فصل گل دهی گل های پیازی متفاوت است با کاشت چند نوع از آنها می توان باغچه ای همیشه زیبا داشت. نرگس نیز از جمله گل هایی است که دوگونه است، نرگس شیپوری و نرگس امام زمان. نرگسی که بومی مدیترانه است و دارای گلبرگ های کوچک سفید رنگ با گل های معطری است. این نوع نرگس اواخر پائیز تا اواسط بهار گل می دهد. نرگس شیپوری نیز بومی اروپا است و دارای گلبرگ های زردرنگی است که تمایل به خم شدن دارند. فصل گل دهی آنها نیز اواخر زمستان یا اوایل بهار است. نرگس مقاوم به سرما است و پیاز آن چندین سال در باغچه می ماند. نرگس برگ های نواری عمودی شکل دارد که از میان برگ ها، ساقه هایی که منتهی به یک یا چند گل می شود، بیرون می آید. خاک مناسب برای رشد آن، خاک سبک و غنی با زهکشی مناسب است که باید در محل آفتابی یا سایه آفتاب قرار گیرد.

○ زنبقی

پوردلان در مورد زنبق می گوید: زنبق مقاوم به سرما است و به مکانی آفتابی، خاک سبک شنی و غنی از هوموس نیاز دارد. فصل گل دهی آن از فروردین تا اواخر خردادماه است و ازدیاد آن از طریق تقسیم پیاز در خردادماه تا شهریورماه و پس از پایان گل دهی است ولی هوموس را بقایای گیاهان و جانوران پوسیده که مواد آلی بسیار زیادی دارند تعریف می کنند که می توان آن را جداگانه خریداری کرده و به خاک گلدان افزود.

○ سنبل

سنبل از گیاهانی است که مراقبت بیشتری نیاز دارد و نباید به آن آب زیادی داد زیرا رطوبت زیاد، پیاز را از بین خواهد برد. سنبل به مکان روشن تا نیمه آفتابی همراه با خاک سبک و زهکشی خوب نیاز دارد. مقاوم به سرما است و لازم است هفته ای یک مرتبه گلدان را با کود مایع تقویت کرد. تکثیر آن نیز از طریق تقسیم پیازچه ها در مهرماه می تواند انجام شود.

○ لاله

لاله نیز از گروه گل های پیازدار است که پیاز آن ضخیم و تخم مرغی شکل است و پوسته قهوه ای رنگی آن را احاطه کرده است. برگ های آن بلند و نیزه ای شکل با رنگ سبز تیره است. رنگ گل آن متنوع قرمز، زرد، سفید و بنفش رنگ است. خاک سبک با زهکشی مناسب و محل روشن آفتابی لازم دارد. تکثیر آن از طریق جداسازی پیازچه های اطراف پیاز و گل دهی نیز از اوایل فروردین تا اواسط اردیبهشت است.

○ گلایل

گلایل نیز در نواحی سردسیر خصوصاً دماوند رشد خوبی دارد. پیاز آن اگرچه ظاهراً شبیه پیازهای معمولی دیگر است ولی فاقد برگ های گوشتی است و در مجموع یک ساقه محکمی را تشکیل می دهند که گره ها و فاصله بین گره ها را در بردارد. پوردلان در این باره می گوید: تکثیر گلایل از طریق پیازهای توپر در اوایل اردیبهشت ماه است و باتوجه به نوع و گونه آن، دوره کاشت تا برداشت ۵۰ تا ۷۰ روز طول می کشد، بنابراین تاریخ کاشت آن را به نحوی تنظیم می کنند تا محصول گل بتدریج به دست آید. به این ترتیب در بهار هر ۲۰ روز یکبار آن را می کارند.

مکان اصلی کشت برای زعفران، شهر مشهد و قائنات است و در تهران بندرت رشد می کند ولی در شرایطی مانند گلخانه می توان آن را پرورش داد. پوردلان در این باره می افزاید: خاک مناسب برای آن خاک رسی شنی است یعنی خاکی که مقدار بیشتری رس داشته باشد. پیازها باید در خاک و در فاصله ۱۵ تا ۲۰ سانتی متر قرار داشته باشند و در عمقی برابر ۳۰ تا ۴۰ سانتی متر کاشته شوند. توجه داشته باشید غلاف زعفران حتماً در خاک قرار گیرد و باتوجه به این که کشت آن به صورت دیم است باید آن را بطور منظم آبیاری کرد البته به مقدار کم ولی دفعات زیاد، بطوری که سطح خاک همیشه نیمه خشک و رنگ روشنی داشته باشد. تکثیر آن نیز از طریق پیاز توپر ممکن است.

<http://beautifulflowers.blogfa.com/post-46.aspx>

گل نرگسی 🌸🌸

گیاه نرگس از خانواده نرگسیان (Amaryllidaceae) و تیره Narcissus می باشد «نرگس گیاهی دائمی و پیازدار می باشد. پیازهای آن درشت و دارای ورقه های فلسی یا مطبق است. به عبارت دیگر پیاز آن می تواند چندین سال متوالی گل دهد و گل آن همه ساله درشت تر گردد. گل های نرگس به رنگ سفید، زرد، نارنجی، کم پر و پُر پر هستند. برگ های این گیاه از بن ریشه بصورت صاف یا شیاردار بیرون می آیند و در طول ساقه قرار می گیرند. نرگس ها به اندازه های مختلف یافت می شوند از گل های ۵ اینچی روی ساقه های ۲ فوتی گرفته تا گل های ۵/۰ اینچی روی ساقه ۲ اینچی. نرگس ها شاید آسانترین و مطمئن ترین پرورش از میان خانواده تمام گلها هستند و برای افراد مبتدی در باغبانی ایده آل است. پیاز و برگها حاوی کریستالهای سمی هستند که فقط حشرات اصلی می توانند بدون آسیب رساندن به آن از آن مصرف کنند هر چند ممکن است جانوران آنها را از زیر خاک بیرون بیاورند.

گیاه نرگس از خانواده نرگسیان (Amaryllidaceae) و تیره Narcissus می باشد «نرگس گیاهی دائمی و پیازدار می باشد. پیازهای آن درشت و دارای ورقه های فلسی یا مطبق است. به عبارت دیگر پیاز آن می تواند چندین سال متوالی گل دهد و گل آن همه ساله درشت تر گردد. گل های نرگس به رنگ سفید، زرد، نارنجی، کم پر و پُر پر هستند. برگ های این گیاه از بن ریشه بصورت صاف یا شیاردار بیرون می آیند و در طول ساقه قرار می گیرند. نرگس ها به اندازه های مختلف یافت می شوند از گل های ۵ اینچی روی ساقه های ۲ فوتی گرفته تا گل های ۵/۰ اینچی روی ساقه ۲ اینچی. نرگس ها شاید آسانترین و مطمئن ترین پرورش از میان خانواده تمام گلها هستند و برای افراد مبتدی در باغبانی ایده آل است. پیاز و برگها حاوی کریستالهای سمی هستند که فقط حشرات اصلی می توانند بدون آسیب رساندن به آن از آن مصرف کنند هر چند ممکن است جانوران آنها را از زیر خاک بیرون بیاورند.



تکثیر نرگس‌ها

نرگس‌ها به دو روش تکثیر می‌شوند. ۱- روش تکثیر غیر جنسی (تقسیم پیاز) که دقیقاً نتیجه‌اش گلی است مانند گل پیاز اصلی. ۲- روش تکثیر جنسی (دانه) که نتیجه‌اش گل‌هایی خواهد بود جدید و متفاوت. دانه‌ها در بخش تخمدان ایجاد می‌شوند این بخش متورم در پشت گلبرگ‌هاست. پس از شکوفه کردن بخش تخمدان متورم می‌شود اما خالی از دانه است. گهگاه باد یا حشرات با آوردن گرده‌های جدید از گل‌های دیگر می‌توانند باعث گرده افشانی گل در طول مدت گلدهی آن شوند. وقتی این اتفاق روی داد در تخمدان یک یا تعداد کمی دانه ایجاد می‌شود. نرگس‌های دورگه بوسیله گرده افشانی گل‌ها با تماس دادن و مالیدن دانه گرده از یک گل به کلاله گل دیگر بوجود می‌آیند در نتیجه تخمدان می‌تواند تا ۲۵ دانه را در خود ایجاد کند. که هر کدام از آنها یک گیاه کامل را بوجود خواهد آورد. اما برای گلدهی گیاهی که از دانه پرورش می‌یابد باید تا ۵ سال صبر کرد.

گلدار بودن نرگس از شش هفته تا شش ماه طول می‌کشد که این بستگی به جایی که شما زندگی می‌کنید و همچنین نوع گونه‌ای که پرورش می‌دهید دارد. بعد از گلدهی اجازه دهید تا گیاه نرگس پیازش را برای سال بعد بازسازی کند. برگ‌ها تا آن هنگام سبز هستند. هنگامی که برگ‌ها زرد شدند شما می‌توانید آنها را قطع کنید اما تا قبل از آن خیر.

نگاتی برای موفقیت در پرورشی نرگس

ماههای مرداد و شهریور بهترین زمان برای کشت نرگس در انگلیس هستند تا ریشه‌ها قبل از شروع زمستان قابلیت رشد را پیدا کنند اگر چه پیازها باید تا ماه مهر کشت شوند ولی تا آبان ماه قابل کشت هستند.

برای کشت، آنها را بطور مجزا با فاصله‌های 15 cm در یک خاک با زهکشی خوب و مناسب کشت کنید به طوری که حدود 10 cm خاک روی پیازها باشد. یک مقدار کود معمولی را با خاک مخلوط کنید و در زیر محل کاشت بریزید و اگر خاک رسی و سنگین است مقداری شن با آن مخلوط کنید تا به زهکشی خاک کمک کند. پیازها را در زمینی که از آب اشباع است نکارید.

نرگس‌ها برای گلدهی سال بعد خود نیاز به انرژی سرازیر شده از ساقه و برگ به پیازها دارند. به همین دلیل برگها را از محل طوقه قطع نکنید چون این کار باعث می‌شود آنها ضعیف شوند. هنگامی که ۶ هفته سپری شد بعد از گلدهی می‌توانید برگها را قطع کنید چون تأثیری بر گلدهی سال بعد ندارد.

بعد از پژمرده شدن گلها آنها را از بخش زیرین و پشت تخمدان قطع کنید.

هر پیازی را که در ساقه و برگ آن نشانی از بیماری است خارج کرده و آن را بسوزانید.

پس از گلدهی گیاه را هفته‌ای یک بار آبیاری و بوسیله کودهای غنی از تپاس تغذیه کنید تا هنگامی که برگها زرد شوند. تعداد زیادی از نرگس‌ها، خیلی خوب به طور طبیعی سبز شده و نیاز به جابجایی ندارند. اگر شما باغ کوچکی دارید و دسته‌های نرگس خیلی زیاد و بزرگ شده‌اند می‌توانید آنها را خارج کرده و تقسیم کنید.

پیازهای خارج شده را در مکانی خنک تاریک و با تهویه مناسب تا زمان کشت بعدی ذخیره کنید.

هم قبل از انبار کردن هم قبل از کشت دوباره، تمام پیازهایی را که هنگام لمس کردن حس می‌کنید نرم هستند یا حالت اسفنجی پیدا کرده‌اند را جدا کرده و بسوزانید.

پیازهای کشت شده در گلدان (برای ۱۶ الی ۲۰ هفته) باید حداقل در عمق ۵ تا ۱۰ سانتی متری کاشته شوند. که این بستگی به شرایط آب و هوایی منطقه دارد.

بهترین گونه‌ها برای پرورش بستگی به مکانی دارد که می‌خواهید کشت کنید. اگر محیط بزرگی از زمین سبز دارید که می‌خواهید در آنجا نرگس‌ها را کشت کنید نوع «نرگس نما» بهترین نتیجه را دارد. گونه‌های مختلف را در یک بخش با هم مخلوط نکنید که این یک نتیجه کشت خوب نیست.

برای حاشیه و کناره‌های کوچک باغهای سنگی بهتر است از انواع کوچک‌تر برای پرورش مانند «دو به دو» یا «پرتاب شعله» استفاده شود.

در طول زمان پرورش، حداقل دوبار بوسیله قارچ کش شاخ و برگ نرگس‌ها را سمپاشی کنید.



<http://agriculture.parsiblog.com/Posts/19/> گل+نرگس /

کاشت گل نرگس از طریق پیاز

دوست عزیز با شروع فصل پاییز کاشت گل نرگس هم آغاز می شود . احتمالا شما هم جزو دوستداران گل نرگس و بوی مطبوع آن هستید . کاشت این گل زیبا بسیار آسان است .

وسایل مورد نیاز : تعدادی گلدان – یکی دو بسته خاک برگ – تعدادی پیاز گل نرگس – چند برگ روزنامه باطله



روش کار : اگر گلدان شما سفالی است کافی است در ته گلدان که برای زهکشی سوراخی قرار دارد سنگ قرار داده تا از زهکشی بیش از حد و همچنین ریزش خاک ها به بیرون جلوگیری شود . اگر گلدان شما پلاستیکی می باشد فقط چند لایه روزنامه باطله را در کف گلدان قرار دهید ، با این کار یک زهکش مناسب برای گلدان های خود ساخته اید . سپس

خاک معمولی باغچه را با خاک برگ به نسبت ۲ به ۱ با هم مخلوط کرده و تا ۲/۳ گلدان را پر می کنید سپس یک پیاز را روی خاک گلدان قرار می دهید (اگر پیاز های شما کوچک است دو پیاز کنار هم قرار دهید) مراقب باشید پیاز ها را سر و ته قرار ندهید ، سپس بر روی پیاز ها خاک می ریزید . بایستی سر پیاز ۱ سانتیمتر زیر خاک قرار گیرد و حدود ۲ الی ۳ سانتیمتر هم از گلدان برای آبیاری (آبخور) خالی باشد . خاک اطراف پیاز را با کف دست محکم کنید و با احتیاط آبیاری نمایید . مراقب باشید نباید خاک از روی پیازها کنار برود . کار شما تمام شده است و کافی است گلدان را در یک جای مطمئن قرار دهید (گربه آن را نشکند) و هفته ای یکبار آن را آبیاری نمایید و منتظر گل دادن آن باشید .

اگر شما می خواهید گل نرگس را در باغچه بکارید فقط کافی است کمی خاک را زیر و رو کنید ، اگر کود ندارد به آن کود بدهید و مانند قبل پیاز ها را کاشته و روی آن خاک می ریزید (حداقل ۱ سانتیمتر روی پیازها خاک باشد) و سپس آبیاری می کنید . مراقب باشید در باغچه به دلیل وجود باران در طول زمستان بایستی زمان آبیاری را کاهش داد و هر زمان که خاک خشک بود آن را آبیاری نمود .

نکته : آبیاری زیاد چه در گلدان و چه در باغچه سبب پوسیده شدن پیاز گل نرگس می گردد .

<http://horticulture.persianblog.ir/post/23>